

HATÁRSZÉLI

POLITIKAI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL 7 ÓRÁKOR.

Felolós szerkesztő:
MAGYAR BÁLINT.

Szerkesztőség: Rákóczi-ucca 3. sz. Kiadóhivatal: Telek-ucca 5 sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben hazhoz szállítva, vidékre postán küldve:
Egész évre 36 K | Negyedévre 9 K
Félévre 18 K | Egyes szám 80 f.
Külföldi előfizetéseknél a postabér megterítését kérjük

Hirdetések díjazás szerint. — Nyilváltér szerinti.

A nyilváltéri és hirdetési díjak előre fizetendők.

TELEFON SZ: 87.

UJSÁG

SZILÁNKOK.

AZ ERDŐIGAZGATÓSÁG kimondta, hogy azok az erdészek és erdészeti alkalmazottak, akiknek földjárándóságuk van, nem számíthatnak hatósági lisztellátásra. Az erdőigazgatóság a határozatot azzal indokolja, hogy ezek a földjárándóságot élvező erdészek és erdészeti alkalmazottak a használt földön úgy is termelhetnek maguknak kenyérmagot, hogyha akarnak és ha szorgalmasok. Hát nem ismeri az a mi vidékünket, aki ezt az „okosságot” kisütötte. Ez éppen olyan, mint a szlovenszkói miniszterium földművelésügyi előadóinak a rendelete, hogy a községi tenyészbikákat az igával nem rendelkező szegény lakosság szántáshoz igénybe veheti.

mindenestre a bikának kiosztott fenti szerep mondható, mert aki a bikát ismeri, az aligha fogja merni megkísérelni, hogy járomba befogja és előtte menve vezesse a barázdában, vagy az uton, ahol tehének is járnak.

az erdőigazgatóság intézkedése sem, mert ha a bikával nehéz megszántani a jó földet, hát éppen olyan nehéz a rossz földből, amely csak szénát képes teremni, buzát kihozni. Vagy úgy képzeli, hogy azt egyenek az erdészcsaládok hozzátartozói, amit a föld megterem?

A zabot csak megszoktuk, de a szénát már igazán nem fogja megrágni senkiskem.

NEMZETKÖZI ÖSSZEESKÜVÉS KÉSZÜL Anglia ellen — sugják az emberek és magunk is úgy vesszük észre, hogy ebben lehet valami. Jó három-négy hete a Morning Post-nak, az angol konzervatívok e legnagyobb lapjának egy kis megjegyzéséből vettük észre, hogy készül valami és hogy Anglia már észre is vette, amit ellene, illetve világuralma ellen terveznek. A szóbanforgó megjegyzés a következő: „Az amsterdami nemzetközi szervezet ma még csak Horthynak igyekszik parancsolni, de ma-holnap meg fogja próbálni, hogy Lloyd Georgenak s az angol kormányának is parancsoljon”. Aki olvasni tud, sokat olvashat már ebből is. De hát még aki megérti Amerika, Franciaország és Olaszország egyetértését és — Anglia más felfogását a Wrangel-kormány dolgaiban? „Az Evening Standard” azt írja, hogy Franciaországnak Wrangellel szemben folytatott akciója, ha a franciák következetesen folytatják, nagy változást fog előidézni a francia-angol együttműködés egész rendszerében. A Star aggodalmát fejezi ki azon a szakadékon, mely Anglia és Franciaország között 1914. év óta első ízben támadt. Anglia már fél a nemzetközi összeesküvéstől, mert nem meri a bolsevik Krassint megbántani, nem meri a Wrangel-kormányt elismerni és hizelegni próbál ezeknek azzal, hogy más álláspontot foglal el a Wrangel-ügyben, mint Franciaország. A nemzetközi összeesküvéstől való félelmében cselekszi Anglia azt, hogy az összeköttetést Kamenevvel és Krassinnal fenntartva, mintegy elismeri a bolsevista bünt, csakhogy azokat maga ellen ne ingerelje. Furcsa bizony az a politika! Anglia fél a nemzetközi kommunizmustól. Hát akkor nem félt, amikor világuralmát igazságtalanul is erősítette, amikor azzsiai népeket fosztott meg a szabadságuktól, amikor Németországot minden létfeltételétől „megszabadította” a kultura érdekében?... Franciaország most nem áll már Angolország mellett és ez faj az angolnak. Hát akkor nem fájt, amikor a világháború végén egyszerre olyan nagy igényei lettek Törökországban, Mesopotámiában, sőt még vasut is kellett neki Franciaországon keresztül? Hja! A telhetetlen előbb-utóbb megrontja a gyomrát! Pontius Pilátus és Herodes Krisztus halálán békültek meg. Az ántant-hatalmak a legyőzött államok keresztrefeszítésén találnak féltékenységben egy kiélt összeveszni és saját maguk utat engedni a — vörös áradatnak!

A magyar nép ezeréves sorsa.

(Szent-Istvánkor.)

Két tüzes paripa után repült a szánkó. A rudas-ló mellett csak úgy kötőfékszáron vágott a téli vasáron el nem kelt gyönyörű csikó. Este volt. A sötétségben csak a ropogás, érett hó világitott.

Egyszer csak hirtelen visszahőkölnek a vágató lovak s miközben megrándul a szán s ének feszül a rud, sárgás-zöldes csillogó szemekkel feltűnik a szürke hóban a farkasveszély. A lovak verik, kapálják a havat, csak úgy remeg, reszket a lábuk, csak úgy ontják magukról a véres izzadságot. A farkasok pedig egyre többen és egyre merészebben, mint kenyérszegéskor az éhes gyermekek...

Ostor ilyenkor hiába csattan, kurjongatás hiába hangzik. Amíg farkas van előtte, a ló ugyan meg nem indul.

A veszélybejutottaknak egy mentőgondolatuk támad. Elvágják a csikó kötőfékjét. Hogy maguk megszabaduljanak, prédának adják a tüzes, fiatal állatot a vad oradoknak.

Az Istenadta szegény állat, hogy az életét mentse, mintha tüzes taplót tettek volna fölébe rohan visszafelé a sötét éjszakában. Még hallatszik egy-két nyeriése, még meg-megdobban a föld a patájától... de mikor valamennyi farkas utána iramlik, már csak ezeknek ordítását lehet még hallani. A szabadra tett uton elindul a szán s rohan hazafelé, de a havas puszta rémes országtúján rohan az áldozatnak odavetett állat is. Minden lépésnél egy-egy ordást terít le erős rugásával, de minden lépésnél egy-egy sebet is kap az üldöző farka tajtékos fogától. Meddig bírja, meddig állja: minden azon fordul. Lehet, hogy kibírja, lehet, hogy elvérzik, mielőtt az utolsó fenevadat is leterítené lába!...

* * *

Hallottunk, olvastunk ilyen esetekről és az idei Szent Istvánkor eszünkbe jut, hogy milyen sokszor történt ezeréves európai életünkben mivelünk, magyarokkal is olyanféle, mint a fentebbi esetben. Az európai kultura szekere mellett, mint későbbben jött náciét, minket — rokonsalan magyarokat — ugyan Európa inkább csak lógószámbe vett, de valahányszor rablófalkák, törököktatórok álltak útjába az európai haladás szekereinek, mindannyiszor mi voltunk azok, akiknek kötőfékszárat elvágatták, hogy előtűnk — még saját életünk árán is — szabadba tegyük az utat. És mi — természetes ösztönből saját életünket is védelmezve — ezer éven át hányszor vettük meg Nyugat kulturáját, Nyugat országainak keresztény népeit. Sebet ugyan — haj! — sokat is kapunk. Eszeveszett csordák rohantak ránk, de mi is homlokon ruktuk az üldözőket és ha mind nem is pusztultak el, de legalább annyira időre föltétlenül elkábultak, hogy az európai civilizáció szekere szépen — hazaérkezhetett.

Hogy aztán mi volt a jutalmunk, amikor hosszú időre, kimerülten, összebebebe, összetépvé mi is megérkeztünk, hogy mi volt a jutalmunk, arról ne beszéljünk.

A vadesikót a mi elmondott esetünkben bizonyosan simogattással, édes cukorral, becézó szavakkal fogadta gazdjára, ha mind jobban és jobban kopogva, talán raggal fel, bejött a kapun és örömlükben felnyeritettek a többi lovak.

Minket ugyan nem simogattak, minket újra és újra vásárra vittek, hogy eladjanak és csak úgy lúrtak meg a kultura szekereit, mint árucikket, portékát vagy farkasellenző koncot, amit saját veszélyből való szabadulásukért bármikor oda lehet dobni.

Szomorú sorsa volt ez mindenkor Szent István népének! Elénekelheti ma is:

„Sírnak és zokognak árvaiknak a zivói Hazánk pusztulában özvegyek lelkei!”

Várni lehetett, hogy a második ezredévben megváltozik a magyar nép sorsa. Várni lehetett, hogy maga is okul a nagy multon, a sok seben, a nagy szenvedéseken. Úgy látszott, hogy nem okult azonnal. A világháborúban is vérzett a kelet-szibériai — vérzett a szerb — vérzett a francia-olasz technikától, családságtól, ármánytól; vérzett legutójjára kebelén nevelt mérges kigyóitól, a bolsevizmus nevében rárontott örültektől. Most, hogy Kelet farkasai egész Európába akarnak harapni, és pedig a kövéréb-kebbe, jó lett volna, hogyha ismét elszabadíthatják a magyar csikót, de — úgy látszik — ez egyszer nem fog sikerülni az ármány. Szenvedje meg a magáét, aki keresi magának, a magyarok elég volt és mi Szent Istvánkor örvendünk neki, hogy Magyarország határai védelmére szorítkozik és nem ugrik a francia kedvéért.

A magyar gimnázium megnyitását tudomásul vették!

Ungvár, 1920 aug. 19.

Mint ahogy másképpen nem is lehetett: a kormányzó és a mai napon tudomásul vette, hogy az ungvári rom kath hitközség — a békeszerződés 8. pontja alapján — 1920. év szeptemberében saját költségén magyar főgimnáziumot nyit városunkban.

Kikötése a kormányzóságnak, hogy a hitközség terjessze be a költségvetést, terjessze be a tanárok azon nyilatkozatát, amely szerint a fogadalmat letenni hajlandók, továbbá minden tárgynak a tantervét és tananyagbeosztását. Milyest ez meglesz, az iskola megnyitásának eme tudomásulvételén kívül azonnal megadja a kormányzó és iskolának a nyilvánossági jellegét is. Egyébként az is benne van a kormányzó és választásában, hogy ilyen feltételek mellett nemcsak magyar gimnázium, de bármilyen más magyar iskola, polgári, kereskedelmi, képző stb. is megnyitottak bármikor.

Bizonyos boldog érzéssel írjuk le ezt is, bárha örömlük sokkal nagyobb lenne, hogyha ezt irhattuk volna: visszakaptuk a mi régi kath. és magyar főgimnáziumunkat!

Mert a rom. kath hitközség tulajdonképpen annak visszaadását sürgette és az új intézet felállításának tervét csakis akkor vetette fel és törekedett megvalósítására, amikor már előrelátható volt, hogy azt a ránk következő tanév elejére már aligha kapja vissza.

Hogy a magyar növendékek ne maradjanak ismét iskola nélkül, hogy lélekölő téllenségben ne kelljen tovább szenvedniük, a magyar szülőknek pedig aggodalmakat elszenviedniük: azért gondolt az egyházatánács erre a provizorikus megoldásra, azért mondjuk, hogy bár az erre vonatkozó munkánk sikere is örömlük től el bennünk, de hogy örömlük így még nem mondható teljesnek.

A rom. kath. fiúiskola termelnek szeptemberre föltétlen fel kell szabadulniuk, mert erre az iskolára a hitközségnek nemcsak az elei iskolai növendékek részére, hanem a gimnáziummal kapcsolatban is föltétlenül szükség van.

Jelen pillanatban így áll a magyar gimnázium ügye. A magyarság mindenesetre hálas lehet mindazért az ungvári rom. kath. hitközségnek, amit annak agilis egyházatánácsa idáig kivívott, egyben — noha kötelezettségterjesztésről van szó — mégis javára írhatja fel a kormányzóknak, hogy nem kerestek halasztó argumentumokat.

Egy lépéssel már így is mindenesetre előbbre jutottunk a megértés felé vezető uton. Csak igazsággal és megértéssel Kormányzó urak! Ha igazságot látunk, nem vagyunk mi olyan szörnyű emberek!

A kárpátaljai földművelők pártja.

Dr. Kaminszky József, Bereg megye volt zsupánja egységbe akarja tömöríteni Podkarpatszka Rusz földművelő népét s követeli — a felhívás szavai szerint — nem a kormány, nem a bankok, nem az urak segítsége, hanem a békekonferencia és a köztársaság törvényei alapján az alábbi program megvalósítását:

A Kárpátaljai Földművelői Szövetség programja:

Podkarpatszka Rusz földművelői (önálló gazdái és földmunkásai) érdekeik, követeléseik és céljaik biztosítására és védelmére külön politikai pártban szervezkednek.

A párt elnevezése: „Kárpátaljai Földművelői Szövetség”.

A párt követelése:

I. Gazdasági követelmények. Az állami (kincstári) és uradalmi földek átadása a földnélküli és kevesbirtokos népnek. A földreform haladéktalan végrehajtása.

Az állattenyésztés és tejjgazdaság fejlesztése a legelők és havasi rétek szabályozásával. A közszéki erdők szaporítása. Az erdei ipar fokozása.

Uj igazságos és díjaztalnag togoztatás. Minden községben kötelező megszervezése a gazdasági, fogyasztási, hitel és ipari szövetkezeteknek.

Az erdei és bányaipar fokozása gyárak alapításával a saját tartományi, állami és külföldi tőke segítségével.

Tekintettel nagy állatállományunkra, bogyárak létesítése.

A mezőgazdasági és ipari munkások munkabérének igazságos szabályozása, a munkásosztály védelme, a munkásság minden igazságos követelésének biztosítása.

Igazságos adórendszer. A szegény nép adómentességének kiterjesztése.

Uj sőbányák és szénbányák nyitása Olcsó s. Szabad dohánytermesztés a kertekben házi szükségletre.

Szabad kereskedelem és szabad piac. Tiszteséges kereskedelem biztosítása, de kíméletlen üldözése az uszorsákoknak.

A községi, vármegyei, állami utak és uj vasutak kiépítése.

II. Politikai követelmények. Podkarpatszka Rusz határainak megállapítása a Poprád folyótól a fehér Tiszáig, a köztársaság összes ruszinjainak egysítése végett.

Haladéktalan végrehajtása Podkarpatszka Rusz teljes autonómiájának ruszin anyanyelvvél és saját tisztviselőkkel. A békekonferencia által megadott kisebbségi jogoknak teljes biztosítása.

Testvéri együttélése Podkarpatszka Rusz minden nemzetiségének. Megszüntetése a gyűlölet politikájának.

A sajtó és gyűlésezés szabadságának biztosítása.

III. Vallási követelmények. Lelkismeretszabadság Minden vallásfelekezet szabadsága. Az egyházi önkormányzatnak demokratikus alapon való kiépítése. A lelkesek és kántorok fizetésének egyházi önkormányzat után való kiépítése.

*

A Kárpátaljai Földművelői Szövetség tagja lehet Podkarpatszka Rusz minden polgára és polgárnoje, vallás és nemzetiségi különbség nélkül.

A párt főirodája (igazgatósága) Munkácson van (Sugár-ut 25. szám), helyi iroda minden községben.

Pešek és a Horny-ügy.

Pešek úr távozzék!

Írásban megjelent nyilatkozatok, újságcikkek, hivatalos megállapítások alapján írjuk le a kemény vádat, hogy ismeretlen emberek

virágzó leánynevelő intézetét, a *Gizel aházát*, s arra gyilkosságnál is nagyobb bünt fogtak reá, amidőn azt akarták elhittetni a világgal, hogy ez az intézet tervszerűen halálra éhezette az ott lakásra és kosztra elhelyezett ruszin tanuló-lányokat.

Ugyanazon nyilatkozatok és hivatalos megállapítások alapján folytatjuk a vádat, mely szerint ugyancsak ismeretlen emberek, ugyancsak ok nélkül, alap nélkül, igazságtalanul és nyilvánvalóan nemzeti gyűlölködésből megtámadták és meg-hurcolták Horny Oszkár ungvári káplánt, midőn a sajtóban és a polgári hatóság előtt egyszerűen hazudtak reá, csakohgy mint politikai bűnöst elfogathassák és elcsukathassák.

De írásban megjelent tanuvallomások, nyilatkozatok alapján írjuk le a kemény vádat a nem ismeretlen, hanem ismerős Pešek tanügyi referens ellen is, aki magas hivatalával össze nem egyez-

tethetően ez ügyben olyképp viselkedett, hogy le kell vonnia a konzekvenciát és mielőbb el kell helyéről tűntnie.

Most minden egyebet elhagyunk, csak a Pešek urra vonatkozó dologgal fogunk foglalkozni. Miről van szó? Hol követte el Pešek azt az

mely egy magas hivatást betöltő férfiutól csak az önkéntes távozással és azzal is csak némiképp helyrehozható liita?

Pešek tanügyi referens f. hó 12-én délelőtt 11 órára megához rendelte Horny Oszkár káplánt és mint politikai bűnöstől, aki ellen vizsgálat folyik, felvilágosítást kért többek között a következőkre nézve:

Igaz-e, hogy a Gizellaházban lakásra és kosztra elhelyezett és ott megbetegedett és a kórházban meghalt első áldozat (Kapusinszky Olga) halálakor a többi betegnél előtte azt a kijelentést tette: „Mindnyájan meghalnak, amiért elhagyták a magyarokat”. Horny káplán maguknak a beteg növendékeknek nyilatkozatával bizonyította, hogy a reá szórt vád hazug rágalom. Kijelentette Horny, hogy a Vichod ellen, amely azt megírta, sajtópert indít (azt meg is tette már) és azok ellen is azonnal rágalmozási pert indítana, akik őt a politikai hatóságnál bevádolták, ha tudná, hogy kik azok.

Pešek akkor kijelentette, hogy ő a Horny ellen való vádat Krafcsik János és Szulincsk László tanároktól tudja.

Horny két nap mulva felszólította Krafcsikot és Szulincsköt a Határszéli Ujságban, hogy nyilatkozzanak: valóban ők voltak-e azok, akik től Pešek a rá vonatkozó rágalmat hallotta? A két tanár lapunk mai számában azt feleli, hogy — nem. Krafcsik Pešek előtt is jegyzőkönyvbe diktálta már, hogy ő Pešeknek semmiféle feljelentést nem tett, de nem is tehetett, mert amit Hornyra fogtak, azt ő nem hallotta. (Amit neki egy kisleány mondott, az ártatlan dolog. Pešek előtt és Pešek kérdésre tett azon nyilatkozata, hogy „hallott Hornyról” — erre a kisleánytól hallott ártatlan dologra vonatkozott.)

Szóval Pešek ur csinált és elképzelt feljelentés alapján indította meg és vezette Horny ellen és a Gizellaház ellen az eljárást, ami olyan szépséghibá, hogy azzal itt közölkönnk tovább nem maradhat. A nevelőnek olyannak kell lennie, hogy növendékeink mindenben példája lehessen. Hát még a nevelők főnökének, atyamesterének, mint amilyen állást Pešek ur betölt.

egy intézetről, mint a Gizellaház, minden rosszat elhinni, lehet egy „liberális ember” de mi nem szeretjük az ilyen „liberális embereket”, mi másöz vagyunk hozzászokva és mi más akarunk ott látni, ahol eddig Pešek ur igazán kevés dicsőséggel tündökölt.

Igazán kevés dicsőséggel, ismétjük. Ha Pešek nincs, ma itt minden jobban megy és nincs meg az a rettenetes kiélezett harc nemzeti-ség és nemzeti-ség között és nincs meg az a rettenetes elkéserevés a magyarság részéről. Pešek tartotta a magyarokat és a magyar szülőkkel mint ovodás gyermekekkel akart bánni az iskola-kérdésben, hiszen emlékezettünk meg reá a szülői értekezletből és Pešek ur egyéb dolgaiból. Pešek egy éven keresztül engedte, hogy a magyar iskolákat más célra foglalják le; ő tette, hogy a gimnáziumban Gagatko volt egy ideig az igazgató, Gagatko. aki lehet népbolondító, de nem igazgató.

Ő volt az, aki értekezletre hívta össze a magyar szülőket, amelyen arról is kellett volna tárgyalni és arra nézve is meghallgatni a magyar szülőket, hogy mi legyen a gimnáziumot kezdett magyar gyermekekkel, mi legyen a magyar tanárokkal. Tárgyalni is ezekről a kérdésekről, pedig a magyar tanárok elbocsátását ő már azelőtt való napon aláírta. Minek gondolja ő a magyarságot, hogy ilyen csuf játékot mert vele tűzni?

UJDONSÁGOK.

Gyóni relikviák.

Lassan-lassan, egyenként vagy rajokban hazatérnek azok a szerencsétlen magyarok, akiket a világháboru hullámai Szibériába vetettek. Hazatérésük olyan gyászos, olyan szomorú, mint amilyen volt rabságuk. Megható dolog, hogy ezek a szegény márttyjai a világháborunak nemcsak magukat hozzák meg hazájunknak, hanem mindazokat az apróságokat, emléktárgyakat, amelyeket szibériai fogságukban használtak s melyek a nagy idegenségben hozzátapadtak testükhöz, lelkükhöz.

Sokan vannak, akik hazatértükben is mély-séges kegyelettel rónak le a szibériai földben végképen ottmaradt bajtársaik iránt, hazahozva, ha nem is porladó testüket, de legalább az élet-lel jobban dacolni tudó relikviákat. Balogh László tanárjelölt a tragikus véget ért Gyóni Géza utolsó hagyatékát mentette meg így a nemzetnek. Közte van a költőnek néhány utolsó kézírata, a gyász-szalag, melyet a család nevében helyeztek a jel-telen sirra, egy darab föld a sírhalmoknál, melyen csak egy egyszerű, korhadt kereszt áll; elhozta a költő tollát, ceruzáját és sok-sok apróságot.

Köny szövik az ember szemébe. Nem így gondoltuk mi és nem így remélték ők. Akik odakünt a régi magyar hazáról ábrándoztak, viszontlátnak most egy megtépdözött, ezer sebből vérző csonka földdarabot, hogy az érte gyöt-relmes rabságot szenvedőknek még háláját sem tudja méltóan leróni!...

— **Eljegyzés.** Elek József városi végrehajtó és Slnszky Honorka (Ketergény) e hó 8-án tartották eljegyzésüket.

— **Bucszás.** A viszonyok-, helyzetünk- és leikületünknek fogva, a személyes bucsuzástól eltekintettünk és csak ez uton fejezzük ki hálás köszönetünket mindazon jóakaróinknak, jóbarátainknak és ismerősöknek, akik önzetlen jó-ságukban és baráti szeretetükben részesíteni kegyeskedtek. Legyenek boldogok s boldogságukban emlékezzenek meg a hozzájuk szeretettel ragasz-kodó, de távozni kényszerülő Hibbján családról.

† Szabó József

nyug. r. kath. kántor-tanító e hó 16-án meghalt Szerednyén. Temetése 17-én d. u. 5 órakor ugy a helybeli, mint a közel vidéki közönség részvétele mellett történt. A gyászkiéret nagysága arról tett tanubizonyságot, hogy Szerednye közönsége felekezeti különbség nélkül szerte, tisztelte volt tanítóját, aki 38 éven át (1881. év szept. 1-től) megszakítás nélkül működött lelkesen, laundatlan buzgalommal a fiu-nemzedék tanítása, nevelése érdekében. A nagyszámú ir. fiu-tankötelesek mind az ő iskolájában nyertek a róm. kath. fiukkal együtt alapvető kiképzésüket. Gyakorlati tanító volt a szó legszorosabb értelmében. Az ifju tanítók szívesen látogattak el iskolájába, hol ő szeretettel mutatta be mester-fogásait. Szíve annyira Szerednyéhez nőtt, hogy nyugodni is ott akart. A gyászháznál Havasi József plébános, a gyászszertartást végző lelkes miltáta tanító, organista-kántori működését, különösen kiemelte r. kath. kántori, organistai, emlékeztet re méltó buzgalmát, aki kellemes, szép énekével igen fokozta a hívők áhíhatát. A temetőben Göndy Ede, ungvári r. kath. ig-tanító az ungvemei tanítók nevében bucsuztatta el a halottat. Szakképzett szölvész is volt, aki tudását bőségesen kiosztotta a szőlősgazdák és a szőlő-munkások között. A szerednyei szőlők rekonstrukciójá az ő nevéhez fűződik. Ifju szőlő-otjok: fiuk és különösen leányok, töle tanulták el e hasznos és kedves munkát. Mint gyümölcs-fa-nemesítő, sok híres fajú körtét és almát szaporított fásokájában. Mig a gyilkos kór nem verte le lábáról, majdnem mindennap ott volt szőlőskertjében, hol szeretettel leste a szőlő fejlődését. Sokaknak elpusztult szőlőjét megbízás-ból újjáalakította. A talajforgatótól kezdve az összes ültetési és ojtási munkálatokat szakszerűen végezte el. Mint jó szónok, tanító-egyesületi gyűléseken talpraesetten szólt föl. Szerették tanítóársai, mert önzetlenül fáradozott ir, szónokolt, vállal kiökületést a tanítók anyagi és erkölcsi elismerésük érdekében. Bevallottan kath. tanító volt. Az ungv-beregmegei r. kath. tanító-egyesületet megszervezte, alapszabályait megszerkesztette; hosszú éveken át ő volt vezérnöke, főjegyzője. Legutóbb, mint a felsőungy eszperisi kerület elnöke vezette a r. kath. tanító egyesületi ügyét. E tisztségben érte a halálát. Megemlítendő, hogy Szerednyén a „Hangya”-szövetkezetnek ő volt szervezője és sok ideig banki könyvelője. Mint jó férj, szívből fájlalta, hogy kedves nejének láb-betegségét semmiféleképen meggyógyítani nem tudta, így betegen, mánkón-járóan kellett özvegységben hagyni. Családjá nem lévén, jótékonyága közismert. Az ungvemei Othon javára alapítványt tett. Emléke soká élni fog a tanító társadalomban is. Nyugodjék bé-kében!

— **UAC—UTK. mérközés** lesz holnap délután 5 órakor az UTK. füzesi pályáján. A mérközés iránt városszerte óriási az érdeklődés, tekintve azon körülményt, hogy mindkét csapat megerősödve lép ki a porondra. Ezt megelőzőleg 3 órakor a két l. b. csapat fog találkozni.

— **Halálozás.** Kiss Antal rokkant főhadnagy, szig. orvos, aki Ungváron fogolytiszti volt, a harctéren szerzett hosszas betegségében f. hó 13-án Budapesten elhunyt.

— **Szent István király napján** a mi városunkban is fölsírt az évezredes szent magyar bánát a „Hol vagy, István király” kezdetű ének könnyet fakasztó szívbe markoló akkordjaiban.

Imádkoztuk e napon a legszeibb magyar imádságot: a magyar himnust és a magyar szózatot is. És felöltöttünk szép magyar ruhába! És úgy zokogtunk és úgy imádkoztunk. Dérer miniszter kijelentése alapján *mentük* ezt megtenni. A szívnak parancsolta, nem tudtunk hallgattani tovább; azért *kellott* ezt megtenni. Mások is fogunk sírni és fogunk imádkozni. Magyarok vagyunk.

† Lányi Gyula

hegedűje elhallgatott, elmúlt. Nem a hur pattant el rajta, nagyobb történt; a művész lelke szállt el. Emberi számítás szerint hatvannyolc évét élt Lányi Gyula. A művészet világában többit, sokkal többit. Művész testvérei, Samu a gondnok, Géza a cimbalmos már előbb eltávoztak az élők köréből. Most emegy a primás, a nótás Lányi Gyula is. Hiszen elmentek azok is, akiknek ő hajtán muzsikálni szokott. Mit csináljon itt megértők nélkül a Rudolf trónörökös híres muzsikus? Temetése 18-án volt. A temetést Tahy Ábris főesperes végezte. — Az élők nevében Zombory Dezső dr. a R. M. H. szerkesztője vett búcsút tőle.

— **Beiratások** a kassai állami felső ipariskola magyar osztályaiba a következő napokon lesznek megtartva: Az első osztálya jelentkezett tanuló szept. 1-én szerdán, a II. és III. osztály tanuló szept. 3-án pénteken d. e. 8 órakor tartoznak a beiratásnál pontosan megjelenni.

— **Schenk éberszuggesztős** és telepatikus esztélye 17. 18. és 19-én este folyt le a Korona nagytermében. Ez az ember. kiről a lapok oly szenzációkat zengedeztek, — nem tudni miért. — A várakozások, a hallottak s öndücsérete után, tőle, Schenkől többit is láthatnunk volna. Gondolatátvitelle kifogástalan gyors s határozott volt, de szuggesztiói közül nagyon sok nem sikerült, mit ő világitás, lármia, majd a nem sensibiliben gondolkodó médiumoknak tulajdonított. De ez nem áll fenn, mert Sylon mester nem-e ugyanily viszonyok között — nagyobb házzal, tehát nagyobb zajaival — dolgozott-e, vagy György Ferenc nem ugyan így s mindamellett ugy gondolatátvitelik, mint éberszuggesztős, vagy illúziót keltő mutatóványaim mind sikerültek. Megfoghatatlan tehát, hogy a hírlapokból oly jól ismert Schenk nem tudott nálunk — mint ő mondja, az ő kis megértő ungvári közönség előtt — produkálni. Mindamellett meglehet, hogy csak nálunk, hol oly kevés sensibiliben gondolkodó egyén van, nem sikerült ez úgy, ahogy ő ezt megérdemli s lehet, hogy még azután máshol ismét mint a legkíválóbba telepatikus s szuggerezőt fogják dicsérni.

— **Mozaik-nap.** A Mosaic műkedvelői kör f. hó 15-én tartotta ünnepélyét a vadaskertben. Eseménytelenül, csupán konfetti, szerpentin dobálás, világposta, szépségverseny, szavazójegyek eladása mellett folyt le a délután. Az UAC. mérkőzésének végzetével kezdődött a kabaré. A kabaré a sikeriteltbebbek közé sorozható. A kabaré leadott számok között alig volt új. A Klein Sándor kupléja egészen jó volt, csak értelme sebben beszéljen. Olesváry Dendi és Barna Béla igen jók voltak. A kabaré után tánc következett. A szépségversenyen az első díjat Olesváry Dendi nyerte. A második díj nyertes Könyve Gizike.

— **Magyar fejkvóta.** Vass József beterveztette a természetrendelt revíziója ügyében kiküldött kilenc tagu bizottság jelentését. A bizottság indítványozza, hogy a buza- és rozsszükséglet biztosítása céljából, amely szükséglet 3,1 millió métermáza, a kormány foglalja le az egész gabona- és rozstermet. A lisztkezeslet kibővítése céljából a kenyérlisztet árpa- és kukoricailisztel fogják keverni. A fejadagot általánosságban 7,2 kilogramm állapítják meg; a nehéz munkások 8,4 kg., az éjjeli munkások 10,4 kg., a kohómunkások 12 kg., a mozdonyvezetők és fűtők 15 kg. és a bányamunkások 16,4 kilogrammot kapnak. Így bálnak a munkássággal Magyarországon!

— **Az ungvári főszolgabíróra** nagy panasza van a radvánci gazdáknak. A főszolgabíró annak idején azt rendelte a bírónak, hogy az aratási rumot nem 14 K 50 fillérért, hanem 18 K-ért adja el a radvánciaknak. Zsatkovics kormányzó egy más ügy kapcsán tudomást szerzett erről a dolgról és kijelentette, hogy az jogtalan eljárás volt és írásban beérkező panasz esetén a szolgabíró kérdőre fogja vonni. A radvánciak be is adták a panaszt írásban is. Ekkor a főszolgabírónak egy kiküldöttje jelent meg Radváncban, aki a kocsma nagytermében tartott gyűlésen a bíró és a főszolgabíró ártatlanságát hangoztatta és azt kívánta, hogy a radvánciak a panaszt vonják vissza stb. Kérdezzük: Törvényesen járt-e el a főszolgabíró, amikor a rumért

többit szedetett be a radvánci bíró által, mint amennyit szabad volt? Ha törvényesen járt el, miért fél és miért kívánta az a küldött, hogy a radvánciak a panaszt vonják vissza. Itt valakire kislál az igazság!

— **Egy kenyeret** nézegettünk f. hó 19-én délelőtt az ungvári korzón, annak is a legforgalmasabb pontján. A kenyérre csak az alakjáról és a rajta lévő pékcéduláról lehetett ráismerni. Színe, íze, tapintása a legteketelebb fekete sár, a legteketelebb ragasztó-nyag. A kenyér hatósági lisztből sült és az ott levők valamennyien egyértelműen konstatálták, hogy azt megenni lehetetlen. Éhhalálal küzdő gyermekek talán fogyasztanak belőle, de... nem sokáig, mert ez az éhhalálal is biztosabban öl. Hát nem tudjuk, mit szóljunk, csak azt tudjuk.

Ha nem láttuk volna azt a kenyeret, nem hittük volna el, hogy ilyen állapot lehetséges legyen!

— **Hogyan gondolkodnak a gazdákrol a szociáldemokraták?** A „Novy Den” című szociáldemokrata lap így ír a földmives népről: „A földmunkás *uzsorsodától* el kell vennie a földet, polgári jogaitak, naponként reggel-este bottal gyóntatandók s az étkezéskor vályut kell elűbük helyezni. Szabadság helyett robotolásban legyen részük, kemény deszkán aludjanak, a legnehezebb akkordmunkát végezzék s naponként 16 órát dolgozzanak. Az ellenszegülőket vasra kell verni s bottal kifizetni, soványít kurát kell előírni részükre s étkeket glicerinrel kell összekeverni. Ha a reájuk kivett kontingenst nem szolgáltatják, ki kell őket verni tekkürről és saját földjeiken szigorú ellenőrzés mellett kénszer munkára itélendők. Minden ellenszegülést bikacsokkal, éjjelre földalatti kazamatákban való bezárással s bílincsbeveréssel kell irgalmatlanul megtorolni... Erre a köpködésre kar lenne válaszolni. De jó lesz megjegyezni, hogy így gondolkoznak rólunk a népboldogító elvtársak. (Gömör-Nógrádi Gazda).

— **Közlemény.** Utóbbi időben gyakran előfordult a Kárpátka Rusiában, hogy egyes politikai pártok tagjai terrorizálják a másik politikai pártok tagjait. Ugyan ezt a terrort látni és észlelni az egyes társadalmi osztályok között, a munkásság és a munkaadó között a munkásság egymás között, ha külön politikai párt tagjai. Ezen tények történeke erkölcsi és közérzésekkel, esetleg más politikai párt tagjainak vagy nem szervezett pártion kivül polgárságnak közéletében, miáltal sokan hivatásuknak nem tehetnek eleget, avagy álláshoz vagy munkához nem juthatnak. Hasonlóképpen terrorizálnak a munkaadók is. Ilyen eljárás megbotrunkoztatja és felháborítja az amugy is izgatott politikai életet és ez nagy árokat okoz a gazdasági életben. Nem rég e napokban a csehszlovák köztársaság országgyűlése spontán egyhangulag elhatározta, hogy ezen terrort, mely minden rendes közéletet megbénít, kiküszöböll. Figyelmzettik a lakosság, hogy úgy a rendőrhatalom mint a bíróság megvan bízva minden kéznél levő eszközökkel hason oda, hogy a fenti káros eseteket a legszigorubb módon ellenőrizze és ildözze. *Dusek*, rendőrfőkapitány

— **Mozsi.** Az elmúlt hét ismét siker jegyében folyt le. Nap-nap mellett kifogástalan darabok kerülnek vászra, csak az a baj, hogy nem a legkifogástalabbul játszákat azt le a gépész urak, mert a szöveggel állandóan baj van. Egy komoly jelenetnél hozzák a vig szöveget, vagy éppen megfordítva, vagy egyes jeleneteknél egészen meg is feledkeznek róla. — Az egyes darabok telt házak előtt játszódnak le. A jövő hét műsora is a legválogatottabb darabokkal van tele. Előközületeben „gróf Monte Christo”, az „Aranyember”, „A malai tőre” mindannyi a kinematografia legnagyobb alkotásai.

— **A csehek és az oroszok.** Hamelin francia tábornok állítólagos magyar tárgyalásaihoz a „Česke Slovo” című cseh lap legutóbbi számában a következőket állapítja meg: „Az oroszellenes politikához a cseh nemzet sohasem adhatja hozzájárulását. Hamelin terve, az ántánpolitikai nagy tévedése volna, mely csak leszállíthatná államunk tekintélyét, mely az európai béke alapja és arra kényserítene minket, hogy elveszítsük hitünket legjobb barátainkban”.

— **A magyarnak nincs érzéke a szláv politika iránt.** „A magyar furia felemelte véres fejét — mondja a Narodny Politika, — hogy teleszítja magát cseh vérel. Az izgatás eredményeképpen ma már ott tartunk, hogy Komáromban nem lehet kiragasztani egyetlen cseh plakátot, vagy hivatalos hirdetőnyit sem, mert ez a turáni nép, melynek egyáltalában semmi érzéke sincs a szláv politika „magasabb szempontjairól”, azonnal letépdési és bepiszkítja őket”.

— **A Tisza-pőr** tárgyalásán egyik tanu elmondta, hogy amikor a katonatanács tagjai a forradalom „vivmányait” kasszálták be a földmívelésügyi miniszteriumban, Laehne államtitkár ur állásosztogatás helyett 10.000 koronákat adott a forradalom „hőseinek”, mondván: „Ugyan kérek, minek nektek polgári állás? Fő, hogy szajrért hoppeljatok”. Ez „magyarul” van mondva és pedig túrlémettség, „forradalmi” magyarsággal, minél fogva csakis a zsidó-zsargon tolvajnyelv szótárának segítségével érthető meg. Ama bizonyos szótár magyarázata szerint pedig „szajrért hoppelni” annyit jelent, mint pénzt kapni. Mint lélekemelő példát emeljük ki ezt a kis esetet ama napok jellemzésére, mikor az államtitár ur az állam pénzét nem egyszerűséggel, ilyen szavak kíséretében nyújtotta át a derek sehonniaiakkak. És ezek az emberek, akik így beszéltek, ezek a tolvajnyelven gajdoló forradalmárok merészkedtek a szent magyarság nevében függetlenségéről, jogról, nemzeti célokról szónokolni az elboldondított tömegek előtt! Csak egy kis jelentéktelen eset az egész, — hiszen a Károlyi-párt erkölcsi szerint az állam pénzének gazfikok zsebe javára való elkötvetvélyése csak jelentéktelen részletkérdése a forradalomnak, — de ezen a kis jelentéktelenségen át is riasztó nagyságban tünik fel előttünk ama napok vezérkedőinek hivatalansága és szemlémenek minden magyarságtól való elrugaskodása.

Sportélet köréből.

UAC—Hakoah 4:3 (3:0). F. hó 15-én, vasárnap az UAC. pályán folyt le e mérkőzés. Az UAC. — talán taktikai okokból, mint ahogy a K. N. igen jól említette, vagy csak változatosságból — oly összeállításban szerepelt, melylyel előlött még egyszer sem játszott. Az UAC. ez összeállítás, jobban mondva kifogatása csak ártalmas a csapatra nézve. A mérkőzés mindaddig sima és durvaságnélküli volt, míg az UAC. több erősebb lerohánása után meg nem szerzi a vezetést. Ettől kezdve a játék kezd erőszakoskává válni. A játékosok folytonos kiabálás közben több goalhelyzetet hibáznak el. A közönség lármája s a játékosok kiabálása közepett sikerült az UAC-nak a második és a harmadik goalt is löni. Ezután a gyors és erős tempó után fáradt, de még mindig erőszakos játéknak vet véget a félidő. — A második félidő elején, mivel a Hakoah a tempót most jobban bírja, az UAC. kapuja előtt egy 11-est teremt, mit azonban az UAC. szerencséjére a kapufél feltartóztat. Alig néhány percre rá egy másik 11-esből a Hakoah védhetőlen goalt lö az UAC. ezután teljesen visszaesik és csak a Hakoah ezután következő két goalja tudja felrúzni lanyhaságából, mire ők nagy erőfeszítéssel adnak még egy goalt s ezzel biztosítják az UAC. részére a győzelmet. Bíró rossz. Nagy érdeklődés.

Az Ungvári Atlhetikai Klub 10 éves fennállása alkalmából folyó hó 29-én birkozóversenyyel kapcsolatos athletikai versenyyt rendez a következő versenyszámokkal: 1., 100 m. sikfutás, 2., 200 m. sikfutás, 3., 400 m. sikfutás, 4., 800 m. sikfutás, 5., olympiai staféta (100+200+400+800 m.) 6., magas ugrás, 7., távol ugrás, 8., súlydobás, 9., diszkoszdobás, 10., gerelyvetés (szabad fogással) és ugyan azon a napon 11. birkozó verseny a M. A. Sz. szabályai szerint. — A győztes egyesület nyeri az UAC serlegét, amely Klein Ignác helybeli kereskedő kirakatában van kitéve. Győztes egyesületnek az az egyesület fog minősíteni, melynek versenyzőit a fenti athletikai számokban és a birkozó versenyben együtvéve a legnagyobb pontszámot fogják elérni. — **Pontozás:** Minden versenyben (a birkozásban külön a nehely, könnyű, közép és nehéz súly csoport) első győztese három pontot, a második győztes 2 pontot és a harmadik győztes egy pontot nyer a saját egyesülete részére. Az olympiai stafétában az első győztes staféta 12 pontot, a második 8 és a harmadik 4 pontot nyer. — A verseny rendezője e versenyre 26 sportegyesületet hívott meg, melyek közül ha csak öt egyesület is beadja nevezéseit, ugy a város közönsége pártalan sporteseménynek lesz szemtanuja. A helybeli CSK. már benevezett és erősen készül a küzdelemre.

JÓ MINŐSÉGŰ

házi-SZAPPAN

kgr.-ként 22 koronáért kapható

FUCSKÓ LASZLÓNÉNÁL

Ungváron, Dajbócz-utca 1. szám alatt. 10-6

NYILT-TÉR*)

I. válasz.

Horny O. helybeli róm. kath. káplán ur — aki ellen az itteni orosi tanfolyamista nők betegsége idejéből neki tulajdonított állítólagos súlyos sértő nyilatkozat miatt mint politikai bűnös ellen vizsgálat folyik —, már szóbelleg is közölte velem, miszerint Pešek referens ur jegyzőkönyvbe foglaltan kijelentette előtte, hogy a besugó feljelentést ellene én tettem, és erre nézve a H. U. 31. számában bírósággal való fenyegetőzéssel nyíltan is kérdést intéz hozzám.

Amint Horny ur előtt már szóval is kifejeztem, ezáltal a nyilvánosság előtt ismételt hangszülőzöttan kijelentem, hogy papi hivatásom és mindenkor jellemességgem teljes tudatában a legnagyobb felháborodással utasítom vissza azt az aljas pajzs-szerepet, amellyel Horny ur kijelentése alapján Pešek referens ur — becsületem őrészűzése árán is — megajándékozni óhajtott és a meghatározottabban kijelentem, hogy amit eddigi papi nevelőimtől sohasem tanultam, a besugó aljas szerepére most sem vállalkoztam, ez esetben pedig a nyilvános feljelentő szerepére sem!

A nyilatkozat teljessége érdekében pedig felkérem Pešek referens urat, sziveskedjék a nyilvánosság előtt nyilatkozni: mi jogon adta nekem a besugó megvetni való szerepét? Ezt a nyilatkozatot kérdésessé vált jellemem kívánja.

Horny káplán urral szemben pedig „besugó” társamul szerepeltetted Dr. Szulincák L. ur nyilatkozatában foglaltak alapján állók.

Užhorod, 1920 augusztus 15.

Krafcsik János,
áldozópap. s. tanár.

II. válasz.

A „Határszéli Ujság” 31.-ik számában egy felszólítás jelent meg, mely engem mint rosszakaratu rágalmozást és titkos besugót tüntet fel.

Végtelen felháborodással vettem tudomásul Horny Oszkár r. kath. káplán ur felszólítását nemcsak azért, hogy ilyen aljasságot — még ha Pešek referens ur állította is azt — fel tudott tételezni rólam, hanem azért is, hogy Ön, mint pap, engem szintén mint kértusbelit, a bírósággal fenyegetett. Az engem erősen kompromittáló felszólítással szemben a leghatározottabban kijelentem, hogy az egész Horny-ügyről az említett felszólításig mitsem tudtam. Így tehát semmiféle „besugó feljelentés”-t nem is tehettem és nem is tettem. És különben is az ily aljas eljárást eleve visszautasítja egyházas szellemem, tanári hivatásom és e városban közismert becsületességem.

Ezért nem a bírósággal való fenyegetőzéssel ugyan, hanem a keresztény erkölcs tanítására való utalással felszólított Horny urat, hogy ezen ügygel kapcsolatban, minden előzetes megkérdezésem nélkül Ön által és elbeszélései alapján mások által jellememre és a gör. kath. papság jellemére vonatkozólag levont súlyos konkluziókat elsőrendű kötelességének tartsa a legelővidebb időn belül ugyanazon egynék előtt és nyilvánosan is reparálni.

Pešek referens urat pedig felkérem, nyilatkozzék: hol, mikor és kik előtt tettem én neki akár besugó, akár nyílt feljelentést Horny Oszkár r. kath. káplán ur ellen, minthogy én az egész ügyről mindmáig semmit sem tudtam?

Užhorod, 1920 augusztus 15.

Dr. Szulincák László,
abs. papnöv., okl. középisk. tanár.

Horny Oszkár válasza.

A H. U. szerkesztőjének szíveséggel folytán már ebben a számban adom meg, uraim, Önöknek a választ. Hogy tisztán lássunk, a következőket kell elmondanom a nyilvánosság előtt:

Pešek tanügyi referens ur meglehetősen tiszteltelen hangon aug. 12.-én d. e. 11 órára magához rendelt. Ehhez való jogcímét csak ott tudtam meg, amikor kijelentette nekem, hogy a civilni spravotól felhatalmazása van, hogy engem mint politikai bűnöst kihallgasson. Kihallgatásom végén követeltem, hogy nevezze meg nekem azt az egyént, akinek följelentése alapján ellenem vizsgálat indult, mert én nemcsak a Slovensky Vychodtól, hanem a följelentőtől is elégtételt követelek az én ártatlan meghurcoltatásomért. (Ez eszembe sem jutott volna, de Pešek ur előzőleg arra hivatkozott, hogy neki az én republikaellenes viselkedésemről nemcsak a hírlapok utján van tudomása.) Erre ő Krafcsik J. s. dr. Szulincák

L. urak neveit említette. Az én meglepetésemnél és megütözésemmel csak követelő hangom lett nagyobb, amellyel kívántam ezt a két nevet is jegyzőkönyvbe venni. Ez meg is történt. Fájt a lelkelem — a kihallgatások — nem az, hogy az igr. nővéreket és engem is aljas módon rágalmozni, meghurcolni, de az, hogy letért a becsületesség újáról két papársam, akik lsten szolgálhoz nem méltó sportot űznek s a politika berkeiben bujkálva, lesből, gyáván, orozva akarcuk leteríteni áldozatukat, a tisztáson járó kollégájukat. Fájt nekem, hogy éppen Krafcsik J. papársamban kellett csalódnom, akizhe a legőszintébb kollegiális szimpátia fűz. Természetesen arra nem is gondoltam, hogy egy referensnek szavait kétségbevonjam. Fájt nekem, hogy engem dr. Sz. L. ur is bánt, jöllehet, én őt sohasem bántottam. Ezekután megértheti mindenki lelkiállapotomat s akkori gondolkozásomat. Önök az én helyzetemben nem így gondolkoztak volna? S ekkor határoztam el, hogy történjék bármi, de vincat veritas! Az igazság győzelmének érdekében jelent meg hát az én tollamból az Önökhöz intézett felszólítás. Én Önöket besugással nem vádoltam és most sem vádolom, hanem a Pešek referens ur nyilatkozata alapján szözlöttem fel Önöket, hogy tisztázzák ügyüket. Ha e felszólítás hangjával sértezték meg Önöket, — jöllehet nem akartam — azért most nyilvánosan bocsánatot kérek Önöktől.

Krafcsik ur egyébként kétségtelemül tisztázza van a besugás vádja alól Pešek referensnek aug. 17.-én előttem tett előzetes kijelentését utólagosan kimagyarázó azon kommentárjában, mely szerint ő is elismeri, hogy Krafcsik J. tanár ur a „Horny ügyet” vele nem besugó módjára tárgyalta.

Dr. Szulincák tanár ur szerepére nézve a referens a meghatározottabban állítja, sőt mind mondja, tanukkal is tudja igazolni, hogy ő a „Horny ügyet” először tőle hallotta a várban valami legionista vizsgálat alkalmával és az után indította meg ő a vizsgálatot. Hogy ez miképpen egyezhet össze Dr. Szulincák L. ur fentebbi nyilatkozatával — amikor azt mondja: „a meghatározottabban kijelentem, hogy az egész Horny ügyről az említett felszólításig mit sem tudtam”, — az már nem hozzám tartozik. Itt valaki nem jár az egyenes uton! Hogy ki, az az Önök kölcsönös ügye, melyhez nekem semmi közöm!

A vizsgálat már beigazolta az én ártatlanságomat; jöllehet most már más úton is tapogatózza keresnek bennem hibát, de nem félek még a szuronytól sem, mert a lelkiismeretem tiszta. S meg vagyok győződve, hogy tiszteltetreméltó személyek belekavarásával sem fognak bűnbakot találni, de igenis az ártatlanul meghurcolt nővérek és a magam nevében követeltem: bűnhődjék a bűnös!

Ungvár 1920. aug. 22.

Horny Oszkár,
rk. káplán.

Pályázatok.

A dobóruszakai rk. iskolaszék kántortanítói állásra pályázatot hirdet.

Javadalom: lakás, kert, mellékhelyiségek, 13 kat. hold föld és rét, párbér, stóla és megfelelő államsegély.

Pályázati határidő 1920. szept. 15. Állás október 1-én elfoglalandó. Kellően felszerelt kérvények a dobóruszakai iskolaszék címére küldendők.

Dobóruszka, 1920. aug. 16.

Iskolaszék.

Az **ungvári gör. kath. tanítóképző-intézet**nél üresedésben lévő mennyiségtan-termesztetudományi tanszékre pályázatot hirdet.

Pályázóktól a kárpátaljai kisorosz- és a magyar nyelv biztos tudása megkívánatik. Javadalmazása az új fizetési törvénynek megfelelő. A munkácsi püspök urhoz intézett s közép- vagy polgári iskolai oklevél és születési bizonyítvánnyal felszerelt kérvény augusztus 30.-ig alulírtához küldendő.

Ungvár, 1920 augusztus 8. (Rákóczi-u. 25.)

Melles Gyula,
igazgató.

Egy hat éves — decemberben ellő — tiszta **szimentháli tehén eladó.**

Cim megtudható a kiadóhivatalban.

Egy uj, (Stingli-féle)

PIANINO eladó.

Bercsényi-u. 5. (Balra az első ajtó.)

Nyomatott Földesi Gyula könyvnyomdájában, Ungváron.

GAZDA-NAPTÁR 1921.

A GÖMÖR—NÓGRÁDI GAZDASÁGI EGYESÜLET ez év október havában egy nagyalaku, több mint 200 oldalas képes GAZDA-NAPTÁRT jelentet meg

Kitűnő hirdetési alkalom! :-: Örjási példányszám!

A nagy keresletre való tekintettel viszonteladók már most érdeklődjenek!

Hirdetések feladhatók s a naptár megrendelhető

A GÖMÖR—NÓGRÁDI GAZDASÁGI EGYESÜLETNÉL, RIMASZOMBAT.

RÓKASZÖRME

festhető a kassai (kosicéi) Haltenberger-féle RUHA-FESTŐGYÁRBAN.

Őszi és téli ruhák, felöltők, borkabátok stb. festhetők vagy tisztíthatók.

4-1 Gallér- és készletisztítás.

Postacim: Haltenberger festőgyár Kosice.

HEVERDLE FRIGYES

FÉNYKÉPÉSZ Szobránci-u. 1. szám, — (a volt reálisiskolával szemben) —

FÉNYKÉPEK

jutányos áron, gondos kivitelben készülnek. 10-8

A nagyérdemű közönség b. tudomására hozom, hogy helyben, a Kishid-utcán fennállott

temetkezési üzletemet

VÁRALJA-UTCA 34. SZÁM ALÁ,

saját házamba helyeztem át, ahol állandóan raktáron vannak mindennemű fa- és ércoporsók és temetkezési szerelvények a legjobb minőségben. Üveges gyászkocsi előkény kiszolgálással a legjutányosabb árban áll a nagyérdemű közönség rendelkezésére. — A közönség nagybecsű támogatását továbbra is kérve, maradtam

kiváló tisztelettel:

HARCZER VIKTOR,

temetkezési vállalkozó, (Váralja-u. 34. sz.)

Egyházi kellékekben

az egész Szlovenszko területén fenálló hiányon segítve lett. — Raktáron van örjási választékban mindenféle miseruha, birettum, KEHELY, gyertyatartó, szobor stb. Mindenféle nyelvű imakönyv, breviarium, szentkép, falikép. OLVASÓK egyszerűtől a legfinomabb ezüstolvasóig. Legújabb magyar kath. irodalmi ujdonságok nagy választékban. Egyházi ruhák, zászlok jutányosan javíttatnak. Vidéki népmiszásokra olvasókat, imakönyveket, szobrokat stb. bizományba küldünk.

Szíves pártfogást kér:

Egyházi Műintézet

Bratislava (Pozsony), Hummel-u. 4. sz.

Szólősgazdák figyelmébe!

Két uj borsajtó

eladó Árpádvezér-ut 31. szám

KOMJÁTHY L. fényképészeti műtermében

MEGYEHÁZ-TÉR 4. sz. alatt (szemben a megyeházával)

a legmodernebb kivitelű FÉNYKÉPEK készülnek.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.